

KvilleSenioren

Medlemsblad för SPF Seniorerna Kvillebygden

Årgång 6

Våren 2026

Nr 1

En vårbild från Kärret i Hamburgsund. Foto: Jan Johansson, från vår fototävling 2021

Program våren 2026

15 januari: Presentation av vårens aktiviteter

Musikquiz med Håkan och Christer

12 februari: Årsmöte, Musikunderhållning

12 mars: Filmen "Augusta på Rävås"

9 april: AI och bluffarna

7 maj: Räkfest, Kville Singers underhåller

På våra månadsmöten lämnas allmän information

Se annons i Veckovis och på vår hemsida [spf.kvillebygden](http://spf.kvillebygden.se)

Ordföranden har ordet

Oj, är det redan nytt år. Tiden bara springer iväg. Förr sa man att om det var något som var långt i framtiden: det kan du se i månen efter. Det är tur att vi har månen annars hade tiden gått ännu fortare. Månen gör att jorden bromsar upp sin bana. Hade inte den himlakroppen funnits hade vårt dygn kanske bara varit 12 tim-

mar och då hade det gått undan. Julens högtider är avklarade, så nu får vi blicka fram emot våren, men först har vi en vinter framför oss.

I fjol kunde vi traditionsenligt hålla vårt första höstmöte på Fiskebo, i vackert väder. Bullens pilsnerkorv smakar alltid bra utomhus och vi fick stifta bekantskap med en ny orkester, Bögebackarnes kappell, som bjöd på många olika musikinslag.

Vår franska afton i oktober blev som vi hoppades, bra! Vi lyckades inte att bjuda in någon fransk målare, men i stället kom Ingvar Jakobsson med sina lärjungar och ställde ut sina verk. Att man på några kurser kan åstadkomma dessa vackra tavlor förundrade många. Stor talang och en skicklig lärare.

Borden var dukade i franska färger och naturligtvis bjöds på fisksoppa, pariserbröd och franskinspirerad musik

Att det är många som kommer på våra möten är mycket stimulerande, men vad som inte alltid framkommer är att det är många som hjälper till i "det tysta"

Det är många funktionärer som arbetar med olika aktiviteter och utan deras hjälp skulle det inte fungera så bra som det gör. Vi har en bygdegård som kan ta emot alla besökare.

Kville Singers körledare Sven Alfredsson har lämnat ett stort tomrum efter sej. I många år ledde han kören. Nu har Stein Markman tagit över takt-pinnen och tillsammans med Jan-Erik Hakeröd, spela upp till sång och framträdanden.

Tidningen som du håller i handen har årgång 6, nr 11. Det var en idé av Claes Toreld att ge ut en tidning i pappersformat. Detta håller nuvarande styrelse fast vid, annars är ju det mesta digitalt i dag.

Välkomna att vara med på vårens aktiviteter. Det är alltid roligt att se så många glada ansikten på våra arrangemang

Hälsar Leif i Bottna

De ´ ble ´ som de ´ ble ´

Text: Håkan Vikstål Foto: Lasse Karlsson

Ingela ger fyr

Ingela och Kjell Aronsson var två av de tio skyttar som prövade på att skjuta med pistol på anläggningen i Apelsäter i höstas.

Ingela hade aldrig skjutit förr. Hon blev nyfiken och tyckte det verkade spännande. Hon ville dessutom imponera lite på dottern Linnéa, som pushade på henne. Kjell tänkte: "Kan hon så kan väl jag också följa med." Han hade tidigare skjutit med gevär, men att skjuta med pistol var helt nytt för honom.

De var imponerade av skytteanläggningen i Apelsäter. Det som gjorde det hela till en så positiv upplevelse var den skytteledare som de hade. Han var bra, lugn och sansad och hade förmågan att lära ut.

Ingela kände sig osäker när hon greppade pistolen för första gången. "Håll pistolen med båda händerna och sikta ordentligt!" Kjell hade lite problem med att se kornet på pistolen. Han hade glömt sina glasögon hemma. Han var van vid kikarsiktet på sitt gevär.

Damerna sköt för sig och herrarna för sig. Efter sin serie på fem skott gick de fram till tavlorna och kollade resultatet. Ingen tävling! Kjell berättade att de fick sätta små klisterlappar för kulhålen på tavlan. "Fick ni? Det gjorde inte jag!" sa Ingela mycket förvånad. Vad kunde det bero på?

Efteråt tyckte de båda att det varit en mycket trevlig upplevelse. Inte bara själva skjutandet utan också den sociala kontakten i den lilla gruppen. Och inte minst den smarriga smörgåsen som serverades.

De rekommenderar gärna att andra ska pröva på pistolskyttet – men glöm inte glasögonen!

Något mer pistolskytte blir det inte för deras del. Men de kan tänka sig att pröva på luftgevärsskytte.

Sven Alfredsson och Kville Singers

Text: Christel Kempton

Sven, Jan-Erik och Stein i Kville kyrka

År 2001 bildades en musikgrupp i vår SPF-förening. Gruppen bestod allra först av en musikanter, Stig Larsson på fiol, och två sjungande damer,

Flera personer, som gärna ville sjunga, kom till, och den lilla gruppen växte efter hand till en sångkör.

Efter drygt 10 år ackompanjerades kören av tre spelmän, Sven Alfredsson på keyboard och fiol, Jan-Erik Hakeröd på dragspel och Hasse Hakeröd på gitarr och trummor.

Karin Qvillby var ledare för det praktiska arbetet i kören under de första 12 åren. Kören kom nu att heta, "Kville Singers".

Eftersom körsång var Sven Alfredssons stora intresse, tog han hand om det musikaliska ledarskapet.

Sven har själv berättat, att han i yngre år hade velat sjunga i kör, men att han inte hade blivit antagen. Då beslöt han sig för att bilda en egen kör, nämligen den som fick namnet "Ärter & Fläsk". Namnet syftar på körens övningsdagar, som var torsdagar.

Ja, Sven var ledare för flera körer samtidigt. Förutom "Ärter & Fläsk" och "Kville Singers" ledde han under en del år SPF-kören "Kustkören" i Fjällbacka och kören "Kaprifol" i Uddevalla.

Efter hand som krafterna avtog, lämnade han "Kaprifol" till en annan ledare, och "Kustkören" upplöstes. Några av medlemmarna där kom till "Kville Singers", den kör som blev Svens sista.

Sven var en ledare som var både engagerad och kunnig. Han kom ibland med egna arrangemang och några gånger med egna tonsättningar. Han hade ett program i sin dator, där han kunde skriva ner noter och sångtexter och arrangera melodierna, så att de passade för just vår kör.

"Kville Singers" består av flera damer än herrar, och även om Sven gärna ville, att vi skulle sjunga

fyrstämigt, fick vi oftast nöja oss med tre stämmor, sopran, alt och herrar.

Ibland kom Sven med kluriga frågor, då det gällde musikteori, och han var också intresserad av språk, och då särskilt traktens dialekt. Med glimten i ögat invigde han oss i Kvillemålets egenartade grammatik och uttal.

Sångövningarna avbröts ibland för kommentarer från såväl Sven som Jan-Erik och Hasse. Alla tre hade varit dansbandsmusiker, och alla tre hade varit musiklärare i skolan och hade många gemensamma minnen och lustiga episoder därifrån att berätta om.

Svens musikalitet och kunskap, speciellt då det gällde körsång och folkmusik, var stor, och man kan säga, att han var en känd musikprofil och kulturpersonlighet här i norra Bohuslän.

Till "Kville Singers" tog han med sig nya idéer och även ibland en ny repertoar. Vi fick sjunga allt från visor till schlagers, från läsarsånger till mera finstämda melodier. Förutom svenska sånger fick vi också sjunga sånger från till exempel Grekland, Afrika och England. När nu kören har ett engelskt namn, borde vi också ibland sjunga på engelska, tyckte Sven.

Man kan säga, att det största projekt, som Sven genomförde, där Kville Singers var med, var "Den nicaraguanska bondemässan". När Sven först presenterade verket med de 9 olika sångnumren för oss, var det en del körmedlemmar som undrade, om de skulle kunna klara av det där. Men Sven var tålmodig, och vi lärde oss till slut sångerna med deras olika karaktärer, och vi började att tycka om den där musiken från Centralamerika.

Under åren 2016 - 2019 turnerade vi runt till åtta stycken bohuslänska kyrkor med "Nicomässan", från Näsing i norr till Uddevalla i söder.

Förutom att sjunga på vår förenings grötfester och räkfester sjöng vi också till exempel för andra SPF-föreningar, på äldreboenden och i kyrkor. I samband med olika kyrkokonserter kom Sven i kontakt med kyrkomusikern Stein Markman.

Inför sin pensionering ville Stein prova på något nytt, nämligen att spela dragspel, och då började ett närmare samarbete mellan honom och Sven.

Sven hade, som man säger, många strängar på sin lyra, och förutom piano och fiol spelade han bland annat även saxofon, gitarr, blockflöjt och dragspel.

Svens sjukdom tog över alltmer, och under år 2025 orkade han inte delta i Kille Singers övningar och framträdanden så många gånger.

Samarbetet mellan Sven och Stein fortsatte, eftersom de båda brukade ackompanjera, då "Kyrkans vandringsgrupp" i Hamburgsund hade sina allsångsstunder. Där deltog bland andra även Jan-Erik Hakeröd, dragspelsveteranen. Man träffades först hemma hos varandra, övade, fikade och hade säkert mycket att prata om spelmän emellan.

Medlemmarna i Kville Singers, nu drygt 30 stycken, är glada över våra nuvarande spelmän, och vi är också glada och tacksamma över den kunskap, den sångskatt och de minnen som Sven lämnat efter sig.

Flera herrar har kommit med i kören, och Sven skulle säkert ha blivit glad över att få veta, att nu kan hans dröm bli besannad, fyrstämmig sång.

Stein Markman – vår nye körledare i Kville Singers

Text: Stein Markman. december 2025 Foto: Håkan Vikstål

Jag heter Stein Markman. Är 72 år och bor med min fru Berit i Långesjö.

Min födelseort är Sandefjord i Norge, min familj flyttade till Ljungskile när jag var tre år. Musiken har funnits i mitt liv sedan unga år. Började spela piano tidigt och

gav mig på kyrkorgel när jag var 17 år tack vare en inspirerande musiklärare och organist i Ljungskile, Per-Åke Bergman.

Funderade mycket på om jag skulle välja musiken som bana, samtidigt var jag intresserad av naturvetenskap så det blev att jag utbildade mig till tandläkare. Parallellt med det tog jag kantorsexamen i Göteborg 1975 och så småningom kyrkokantorsexamen 1987 i Malmö. Min huvudsyssla under 36 år var som tandläkare och jag vikarierade lite som kyrkomusiker då och då.

I 55-års åldern började jag fundera på att jobba heltid med musiken. 2008 sökte jag och fick kantorstjänsten i Fjällbacka kyrka. Upptäckte snart att körledningsarbetet krävde mycket kunskap så 2011-2012 gick jag körpedagogisk utbildning på musikhögskolan i Göteborg. Fram till 2020 jobbade jag som kyrkomusiker i Tanums pastorat och hade bl a hand om Kville-Fjällbacka kyrkokör. Efter pensioneringen har jag fortsatt att vikariera som kantor både i Tanums pastorat men även i Dals-Eds pastorat där jag leder Dals Eds kyrkokör.

Började spela dragspel 2020, fick då mycket hjälp av Sven Alfredson. Vi övade regelbundet tillsammans och spelade på vandringsgruppen i Hamburgsunds allsångsstunder, men även i kyrkan där vi hade gudstjänst med läsarsånger som vi ackompanjerade på dragspel, då hade även Jan-Erik Hakeröd kommit till oss så vi blev en dragspelstrio.

Mitt huvudintresse har varit den klassiska musiken och framför allt kyrkomusiken där orgeln varit mitt huvudinstrument. När den nya orgeln i Göteborgs konserthus skulle invigas, var det ett orgelmaraton i två dagar där en representant från varje kommun i Västra Götaland fick medverka. Jag fick äran att representera Tanums och spela ett program på 20 minuter. Jag har aldrig varit så nervös i hela mitt liv, men det förstod jag att det var flera som var! Lite ovant att sitta på stora scenen med lokalen full av åhörare.

Jag är nyfiken av naturen och vill hela tiden lära mig nya saker. Deltar regelbundet i kyrkomusik- och orgelsymposier. Ett värdefullt inslag är körveckan i Hjo som Skara stifts kyrkosångsförbund anordnar i början på augusti. Då får man sjunga i kör en hel vecka och man får värdefulla repertoartips.

Våren 2025 fick jag frågan om att ta över ledningen av Kville Singers efter Sven Alfredson. Påhejad av min fru tyckte jag det var värt att prova och det har jag inte ångrat! Tack vare det har jag breddat min repertoar och tycker det är roligt med variationen av klassisk musik och modern musik som tex visor, allsånger och folkmusik. Det som är roligt med Kville Singers är att vi har så trevligt ihop. Sångarglädjen är stor, gemenskapen är glad och positiv samtidigt som det finns en vilja i kören att utvecklas och sjunga lite svårare sånger. Flera av sångerna vi sjunger är 4-stämmiga eftersom vi har alla stämmor besatta: Sopran, alt, tenor och bas. Nu har vi även en hel kompgrupp som ackompanjerar sången, Jan-Erik och jag på dragspel samt Staffan och Ann-Charlotte på ukulele.

Nu har vi SPF:s gröttest framför oss där vi sjunger ett varierat program, Sedan ser jag fram mot våren med alla trevliga körövningar och uppsjungningar vid olika sammanhang.

Resan till Skåne – Ven, 14-17 augusti 2025

Text: Sigbritt Olsson Foto: Håkan Vikstål

"Att resa är att leva" citat av H C Andersen.
Nog stämmer det när vi ser tillbaka på vår resa till Skåne och Ven.

Några dagar efter vi kommit hem från denna trevliga och innehållsrika resa, så skrev jag i korthet ner mina intryck.

Så nu får ni följa med.
På resan som jag skrivit ned

En resa med Resemakaren till Skåne vi ville göra och även till Ven borde resan oss föra.

Kvibille gamla gästgivargård bjöd oss på kaffe, macka och kaka
vi alla som i bussen åkt så långt lät oss väl smaka

Hovs Hallar och Torekovs hamn vi hann se innan det var dags att för lunch på Salomon krog oss bege.

En fantastisk världsstjärna välkomnade oss i sitt barndomshem.

Där fick vi lyssna på musik och se hennes operaklänningar jag tror de var fler än fem.

Middagen åt vi på Scandic hotell.
Som också blev vårt hem denna och nästa kväll.

Dag 2 en rundresa med bussen vi gör ser både Malmö, Lund, Smygehuk och Skanör.
Lunch äter vi på Glommens golfkrog, middag på vårt hotell som i går.

Trötta efter alla intryck och mycket mat var det nu tack och lov bara sängen som återstår.

Skåne ett landskap med ett språk jag inte förstår.
Men det vackra i mitt minne består nämligen sädesfältens böljande gula glöd de kommer nästa år bli ingrediens i vårt goda bröd.

Dag 3 tog vår buss oss till hamnen där steg vi ombord på en båt och så gick av på ön Ven.

Med väninnor fem jag en gång besökt Ven men det var för länge sen.
Då hyrde vi på ett pensionat, cyklade runt och på kvällarna njöt av färdiglagad mat.

Tycho Brahe och Ibbs kyrka jag nu återigen fick besöka
Och av lunchen på Backafallsbyns restaurang njuta.
Ner över ett backafall vi kunde blicka.

Där stod antagligen Gabriel Jönssons flicka.
En snabb titt på Vallåkra stenkärtsfabrik stod sen på tur.
Innan vi på M/F Aurora gick ombord för ännu en sjötur.

Vi turade Hälsingborg - Helsingör vet ej hur länge åt en middag så god och festlig
ja, hela atmosfären var utomordentlig.

Dag 4 packar vi för att hemåt fara men vi skulle först en stund i Sankt Petri kyrka vara.
En kyrka som internationellt kultförklarad är men inte en kyrka för den som på ett handikapp bär.

Klippans Yllefabrik hade inte bara artiklar av ull.
Här kunde man också hitta förkläden av bomull.
Jag köpte fyra
dom var inte dyra
döttrar två fick var sitt
svärdottern en och så blev det sista mitt.

Lunchen på Kullagårdens värdshus var riklig.
Sen blev besöket på Kullens fyr och Naturrum verklig.

Utrustade med plastpåsar ifall vi inte orka äta hos Systrarna Lundgren både wienerbröd och vaniljhjärta.
Vet inte hur ni andra gjorde?
Men jag kråset med godsakerna smorde.

Klurigheterna var svåra och många
Rigmor och jag lyckades nöten i de flesta fånga.

Tack Ingall, tack Håkan tack Eva och även tack till vår chaufför, Resemakaren, och alla guider.

Rigmor och Sigbritt (till höger) vid "ritbordet" på hotellet.

DM i mattcurling

Text: Inga-Lill Sörgard Foton: Håkan Vikstål

DM, i detta fall, avser SPF Bohusdistriktets mästerskap. DM anordnades i idrottshallen på skolan i Tanumshede den 31 oktober. Det var andra året i rad som tävlingen ordnades i Tanumshede. Regeln är att det segrande lagets förening står som arrangör för nästa års DM. Två år har segerlaget kommit från Grebbestad. SPF Kvillebygden, Tanumskusten och Tanumsbygden har då bistått Grebbestad med arrangemanget i form av utlåning av curlingmattor och stenar, funktionärer, tävlingsledare mm. Innan evenemanget kånkas och körs utrustning till Tanumshede och flera planeringsmöten hålls.

I själva tävlingen deltog i år 56 lag från åtta olika föreningar i Bohusdistriktet. Från Kvillebygden ställde sju lag upp i tävlingen. De första lagen började spela vid niotiden och finalen spelades vid tvåtiden. Fyra lag deltog i slutspelet, två lag från Stenungsund och två lag från Kvillebygden.

Marita och Per-Erik Turesson (till höger) knep tredje platsen, Marita Johansson och Bengt Bäckström tog fjärde. GRATTIS till fina prestationer.

Nästa års DM i mattcurling kommer alltså att arrangeras av SPF Stenungsundsbygden.

I norra Bohuslän förekommer ett seriespel mellan SPF-föreningarna i Sotenäs, Tanumskusten, Tanumsbygden, Grebbestad, Strömstad och Kville. Årets spel, över vår och höst med 10 matcher, vanns av Kvillebygden. Resultatet 19 poäng visar en oavgjord och nio vunna matcher.

Våra turgummor

Text: Håkan Vikstål Foton: Leif Karlsson

Fotografen Patrik Eld var på vårt möte i september och visade fantastiskt fina bilder. Han skänkte en tavla till vårt lotteri. Den föreställde en lunnefågel. Inga-Britt Gillingsmark blev den lyckliga vinnaren och det gick ett sus (av avundsjuka) bland deltagarna.

Hon hade vissa problem att välja plats i huset att hänga upp den. På tredje stället blev det bra.

En lycklig Inga-Britt och Patrik

Vid vår "Franska afton" i oktober höll ledaren Ingvar Jacobsson i trådarna och hans lärjungar hade hängt sina alster på väggarna i Bygdegården. Det var vernissage med bubbel och tilltugg.

Ingvar hade skänkt en tavla som ingick i ett speciellt lotteri.

När han drog nummer 52 kom en mycket överraskad och glad Rigmor Andreasson fram och hämtade tavlan.

Hon hittade direkt en plats i sitt hus att hänga den på.

Rigmor och hennes lärare Ingvar

Lillemor minns tebaga

Text: Lillemor Steinmetz

No ska jä tale ôm lide grann hólles jä haddet när jä va liden. Jä ä född på en bonngård, och ä minst å 4 sösken.

Går'n heder Löska. Minne föräldrar va bägge 2 hemma och arbette mä dä sôm hör ett jordbruk te. Mor-san va väll mest inne och farsan ude. Vi hade mjölkkor, kal-var, griser, höns å kat-ter. Jä töckte dä va rolit å väre mä i la-

går'n. En gang va dä e sugga sôm feck för mange grisongar, te dôm spenane sôm ho hade. Då fick jä en grisonge te å fö öpp, den va bare min. Jä kalla han för Nappe. Han ble ju öppfödd på flaska. Men dä kom ju en då när jänte kunne hán kvar, han ble slaktfärdi. Stor sörj för en liden tössonge. Men etter noe dár kom farsan mé en present te mä, en hel 50-lapp!! Dä to bört en del utå sörjen. Jä va väll runt 10 år då.

1:an - 2:an i skolan geck jä först i Böttna smås-kola. 3-dje o 4-dje i Böttna mellanskola, dä sôm idå ä Böttna Sockenstuga. 5:e - 6:e i Hogane skola. 7:an och 8:an i Fjällbacka, utå alle ställe.

När vi gick i småskolan fick vi gå öpp te mellan-skolan, dä va ett ställe där breve sôm vi skulle bada och tvätte öss. De töckte väll att v'inte kunne järe dä hemma.

Dä vá é himsken sträng lärare i småskolan. En gång kunne jä inte kristendomsläxa, jä feck stå i skamvrån resten uta den lekshonen. Dä glömmar jä allri. Sen i 3-dje o 4-dje klass kánntes dä sôm jä va i himmelriget, dä vá e himsken snäll fröken. Sen braga dä löss i 5:an-6:an igen, dä vá e annan hims-ken sträng lärare. Resten utå de 2 åre ä inte sö möe å orda ôm.

Hemma gick väll allt sin gilla gång. Jä hjälpte te så gött en kunne. Både ude och inne. En feck väre mä å köre in hö't. När jä vá stor nog körte jä traktorn mellan höstackane, dä va rolit, töckte jä. När sen hö't skulle blåsas öpp på höskullen kunne vi ongar stå i höspruden, dä va mest jä å mi syster, pöjkane feck väll hjälpe te å lasse i höinjektorn, vi ble nästan helt gömte i hö't. När allt hö va inne feck vi hoppa så möe vi ville där. Vi klättra öpp på bjälkar och

annat sôm fanns, ju högre öpp vi kom desto roliare va dä när vi hoppa ner. Vi kunne söva i hö't åckse. Tell å mä va farsan å morsan me å söv där åckse.

Jag, Birgitta, Karl-Erik och Kjell

På hösten skull dä mejas all spannmål. Farsan körde självbindar'n å då kunne jä sedda bag på den å åge mä. Negane skulle säddas öpp i råg så dä tórka. När sen dett skulle köras in kunne jä väre mä å fånge möss. Dä va gött ôm dä unner rågé. Jä fånga dôm i e lödda, men feck all släppe ud dôm igen sen.

När de va anti', mä hö å trösking, då va ju mor-san åckse mä ude. Ho feck väre både ude å inne då. Dä skulle ju lagas mad åckse.

Sen ä dä konstitt dä där mä vär't, när dä va vinter va dä dä, å sômmarn va allti varm o go. Sômmar-lôvet va långt.

Tänk sô bra ve sösken haddet sôm allti hade väre föräldrar hemma.

Styrelsen 2025

Ordf: Leif Karlsson, 076-231 70 16

V ordf: Håkan Vikstål, 073-992 77 58

Kassör: Inga-Lill Sörgard, 070-243 23 52

Sekr: Anita Hallberg, 070-697 82 05

Ing-Marie Alfredsson, 072-747 01 51

Anita Bergdahl, 070-673 14 73

Inga-Britt Gillingsmark, 073-776 60 17

Ann-Marie Olofsson, 070-609 04 15

Lillemor Steinmetz, 072-181 90 91

Akvarellmålning för Ingvar Jakobsson

Text: Kerstin Kvinné

Jag kommer fram till en idyllisk villa med havsutsikt. När jag närmar mig och går uppför stentrappan ser jag att det bor ett estetiskt par i huset. Trädgården är välskött och det finns prydnadsfullt utplacade föremål som hör säsongen till. Jag möts av ett varmt mottagande av Birgitta och Ingvar.

Det är Ingvar som är konstpedagogen. Birgitta är konstkritikern, men inte bara det. Det visar sig att Birgitta är fantastisk på det mesta. Hon serverar oss med mat, fika och mycket mer.

Köket är omgjort till ateljé. Vid borden sitter deltagarna. Några har målat i flera år medan andra är mer gröna i konsten att måla med akvarell. Ingvar har tryckt upp bilder som vi kan välja att ha som inspiration. De som är vana kommer snabbt i gång och arbetar på valda motiv. Doppar penslarna i vatten i glasburkarna som står framför dem och sedan i färgerna. Jag som är nybörjare ställer frågor till Ingvar.

”Varför ska pappret blötas innan jag målar?”

”Hur sätter jag fast pappret med klisterremsorna?”

”Varför ska jag ta så stora penseldrag?”

Ingvar är så tålmodig. Förklarar och visar.

Sedan är det bara att prova och försöka. Efter en stund uppstår en tystnad. Ingen säger något. Alla är försjunkna i sitt eget måleri och inre grubblande om kulör, penseldrag och hur man ska få in ett djup i bilden.

Jag sitter i min egen värld och plötsligt ser jag ett par händer som ställer fram rent vatten i en glasburk. Händerna tar bort den glasburk som färgats

murigt grågrön efter mitt penseldoppande. Jag tittar förvånat upp. Det är Birgitta som ser till att alla har rent vatten i glasburkarna. Vilken service! Sådant är jag inte van vid.

Efter en stund meddelar Birgitta att nu är det fika. Maj, som också målar, har bakat en smaskig kaka. Vid fikat blir det samtal om konst. Vi tittar på youtube-klipp. Det är en konstnär som målar med små rivna trasor och sedan bygger upp en bild. Det ser enkelt ut. Vi beundrar Ingvars konst och han berättar om den.

Sedan reser Ulla sig upp. Nu vill hon fortsätta måla. Alla följer naturligtvis med.

Ingvar går runt. Hjälper till med en färgnyans här och ett perspektiv där. Visar och förklarar. Jag förstår inte hur han orkar svara på alla våra frågor och hur han kan svara så lugnt, intresserat och inspirerande. Han måste vara helt slut när vi går hem. Birgitta fotograferar och förevisar.

Efter en stunds målande reser jag mig upp och går runt borden. Jag tittar på hur de andra målar. Det är intressant. Det är flera av oss som målar utifrån samma bild. Idag är det äpplen. Uppgiften är att

använda oss av tre grundfärger. Rött, blått och gult. Vi övar på att göra färgblandningar. Det är intressant att vi målar olika trots att vi har samma förlaga som inspiration. Alla fascinerar av det. Det är som att vi sätter vårt eget fingeravtryck i bilden.

”Vad vill ni måla i morgon?”

Det är Ingvar som frågar oss när vi avslutar dagen. Några vill måla blommor andra inte.

Dag nummer två visar Ingvar hur man kan måla akvarell med palettkniv. Det blir effektfyllt när han målar upp ett berg. Alla tycker att det ser roligt ut och vill prova. Det blir vilda bergstoppar och alper.

Den där kreativa tystnaden infinner sig igen. När jag målar är det inga andra tankar som har möjlighet att tränga sig in. Inga tankar på oro över något och inga tankar om vad jag borde göra eller hinna med. Det är meditativt.

Birgitta är allt-i-allo. Fotograferar och serverar med allt möjligt. Även hon är säkert väldigt trött efter dessa två dagar. Vi som deltagit är så nöjda och tacksamma.

Fransk afton

Text: Kerstin Kvinné

Foton: Leif Karlsson

Den 9 oktober 2025 var det fransk afton med vernissage av akvarellkursens elevutställning i Kville Bydegård.

Under två dagar i slutet av september höll Ingvar Jacobsson i akvarellkursen. Den anordnades i hans och Birgittas vackra hem. Han berättade att vi deltagare skulle få möjlighet att ställa ut våra målningar på månadsmötet den 9 oktober. Det var ganska tätt inpå men akvarell torkar fort. Vi var alla med på det även om några initialt tvekade.

Samlingen i bygdegården skedde i god tid innan mötets öppnande. Vi hade med oss var sin portfolio och stämningen var positivt nervös. Var skulle vi hänga och hur skulle vi få målningarna att sitta uppe? Vilka bilder passade att sätta intill varandra? Och vilka passade inte ihop? Ingvar hade med sig hammare och spik. Konstkritikern Birgitta hade häftmassa att dela ut till oss. Vi tilldelades var sin vägg att hänga på och vi stöttade varandra. Det behövdes visst mod för att ställa ut och visa vad som åstadkommits. Ibland infinner sig tvivlet på om de penseldrag som gjorts är gott nog. Och vad ska betraktarna tycka?

”Jag vet inte om jag ska ha med den här?”

”Får jag se. Håll upp den.”

”Jo, men den har du fått till bra, särskilt skuggan under taket där. Häng upp den också!”

När allt till slut var på plats gick vi runt och tittade. Det såg bra ut. Flera målningar hade samma motiv men olika uttryck. Vi förundrades än en gång över det fenomenet. Trots att vi alla hade målat berg på kursen så skapade var och en sin egna stil.

Det var många som förberedde månadsmötet. Borden var redan utställda och fint dukade med servetter i franska flaggans färger. Porslinet dukades och arrangemang av förtäring gjordes.

Lotteribordet planerades, Ingvar ställde upp en tavla som han skänkte. Vi blev bjudna på korv och bröd. Imponerande med allt arbete som gjordes inför mötet.

Sedan var det nervös väntan på alla människor som skulle komma på vernissagen. Ett litet bord med cider och tilltugg ställdes upp i entrén. Det var många som minglade runt i lokalen och tittade på konstverken. Vi placerade ut oss vid våra respektive målningar. Där berättade vi om akvarellkursens upplägg och svarade på frågor. Vi tog också emot komplimanger och det kändes naturligtvis stärkande och roligt.

När alla hade beskådat akvarellerna och satt sig ner berättade Ingvar om sin konstresa. Hur han hade börjat måla, gått olika kurser och ställt ut. Han visade några av de vackra målningar som han gjort. Ett beundrande ”oh” hördes från publiken. Han beskrev upplägget av akvarellkursen, bland annat hur han givit oss i uppdrag att endast använda grundfärgerna blå, gul och röd när vi målade ett motiv av äpplen. Därefter ombads vi deltagare att komma fram och berätta lite om kursen. En iakttagelse över kursen lästes upp.

Så avnjöts den utsökta franska fisksoppan från Torgboden i Bovallstrand. De franska väfflorna smakade fint till kaffet. Nu pustade vi målare ut och samtalen och skratten uppstod runt borden. Matz-Gunnar underhöll med franskinspirerad musik. Rigmor Andreasson hade tur och vann Ingvars vackra tavla.

Kerstin Kvinné

KPR (Kommunala Pensionärsrådet för SPF och PRO) och KFR (Kommunala Funktionshinderrådet) är ett samarbetsorgan med kommunen. SPF Kvillebygden representeras av Lars Karlsson och Ann-Marie Olofsson. Protokollen finns på Tanums kommuns hemsida och på vår hemsida.

KPR – från 2025-09-18

Beredskap/civilt försvar vid Höjd beredskap av beredskapssamordnare, Peter Dafteryd.

Kommunens ansvar:

- Fungerande ledning – Kommunstyrelsen - även under höjd beredskap
- Fungerade verksamheter inom: Förskola/skola; Äldreomsorg; Dricksvattenförsörjning och avfallshandtering; miljö- och hälsoskydd samt räddningstjänst.
- Andra kommunala verksamheter och regelverk som åligger kommunerna ska så långt möjligt upprätthållas.

Individens ansvar:

- Vid höjd beredskap eller när en kris inträffar är den egna bostaden i regel den tryggaste platsen.
- Alla medborgare förväntas ha en egen hembere-dskap med tillgång till mat, vatten, värme och kommunikation under en vecka.
- Samhället/kommunen kan då fokusera på att hjälpa dem som har det svårast.
- Läs mer i MSB folder och hemsida om Beredskap.

KPR – från 2025-11-13

Från 2025 ska alla kommuner i landet ha en trygghetssamordnare, och Jens Damgaard informerade om sitt arbete.

Kommunen ska ha en övergripande och samlande funktion inom trygghetsskapande och brottsförebyggande. Det handlar om att kommunens förvaltningar inom skola, omsorg, tekniska etc. tillsammans med Polisen, BRÅ och andra myndigheter, via en helhetssyn för Tanums kommun, kontinuerligt arbetar för att vår kommun ska vara ett så tryggt samhälle som möjligt.

Enligt en nyligen gjord enkätundersökning upplever de flesta av kommunens invånare att det är relativt tryggt att bo och leva i Tanum kommun. Det är en bra utgångspunkt, men det gäller att noga följa utvecklingen och tillsammans fortsätta det kontinuerligt förebyggande arbetet.

Införande av välfärdsteknik är på gång – vare sig vi vill eller inte, verkar det som. Det gäller att informera sig om de olika sakerna, så att allt inte bara upplevs som skrämmande och nytt. Framförallt se

till det som kan vara bra för våra äldre med service-behov.

Vi fick se en läkemedelsautomat i funktion. Den laddas med de mediciner som den enskilde personen har och talar om att nu är det dags att ta din medicin och tar fram den dos som ska tas just vid det klockslaget. Idag är det ca 50 personer som behöver hjälp med att ta sina mediciner i Tanums kommun, och av dessa är det 26 som har fått läkemedelsautomaten som förmedlar rätt medicin vid rätt tidpunkt. Det påtalades noga att det handlar om när den enskilde klarar av att hantera detta, om inte kommer hemtjänsten fortsatt att åka ut och hjälpa till när medicinerna ska tas.

Vi fick också se ett exempel på tillsyn inom särskilt boende, såsom att nattetid kan tillsyn ske utan att gå in i rummet och i onödan störa sömnen för den enskilde personen.

Detta är korta referat från mötena. Protokollen i sin helhet finns att läsa på Tanums kommuns hemsida och på vår hemsida.

Ann-Marie Olofsson

Tillgänglighetsvandring från 2025-09-05

Tanums kommun genomför tillgänglighetsvandringar, tillsammans med bland annat KPR/pensionärsföreningar och KFR/Funktionshindarsföreningar. Syftet är att enkelt avhjälpa hinder i den fysiska miljön. Vandringarna är en metod för kommunens verksamheter att undersöka fysiska miljöer i syfte att öka tillgängligheten.

Denna gång gjordes vandringen i Hamburg-sund, ni ser på kartbilden var vandringen gick. Nio olika platser dokumenterades med rubrikerna: Observation – Föreslagen åtgärd – Ansvarig instans. *Se mer i det detaljerade protokollet från Tillgänglighetsvandringen på vår hemsida.*

I tomteverkstaden hos Åsa och Tommy på Södra Ödsmål

Text och foton: Håkan Vikstål

Det är i slutet av november och ett par dagar före advent när vi besöker Åsa Bengtsson och Tommy Olsson på Södra Ödsmål. Under en längre tid har det varit vintrigt med minusgrader och rimfrost, men idag är det plusgrader och regnet strilar ner. Inte alls jullikt!

En hektisk säsong har just börjat för Åsa – tillverkning av julbockar, kransar och nallar.

Hon får inte börja för tidigt för de ska hålla sig fräscha en längre tid. En bock kan med lite ompysslande stå fram till mars, april.

Utanför Åsas lilla verkstad står två nytillverkade bockar, modell större. De är klara för leverans och väntar otåligt på sina hussar och mattar.

Inne i hennes verkstad är det varmt och skönt, till skillnad från höstrusket utanför.

Åsa lägger undan kransen som hon håller på med och plockar upp en halvfärdig bock på bordet. På golvet ligger riset. Riset har Åsa omsorgsfullt plockat. Med sin sekator har hon knipsat av de "finaste" grenarna. Lite från varje gran. Tommy fick en gång förtroendet att hämta granris. Hans fång fick

"dagens ris" direkt av Åsa. "Hon är så noggrann och petig med sitt ris!" konstaterar Tommy.

Det är ett samarbete mellan dem. Tommy tillverkar stommen i trä och hornen görs av kabelrör i plast som böjts.

Med vana händer klipper Åsa till lämpliga bitar och med hjälp av grön ståltråd fäster hon dem på trästommen. En julbock växer fram!

I ett hörn sitter en nalle, för närvarande endast ett skelett i hönsnät fyllt med tidningspapper. Det ska bli en mossnalle.

Det händer att hon får in stommar och nalleskelett för omklädning.

Det var så det hela började. Åsas mamma tillverkade nallar i mossor. Detta inspirerade Åsa och hon har under åren vidareutvecklat konstruktionen med nattskelettet.

Ibland kan det vara svårt att skilja sig från en nalle, som hon är särskilt förtjust i.

I år kommer hon att tillverka ett tiotal bockar. För några år sedan tillverkade hon ett 25-tal till en förening i Kungshamn. Då stod hon utomhus men under tak. Det var kämpigt.

Idag kan hon njuta i sin varma lilla verkstad, lyssna på ljudböcker. För tillfället är det "Sandman-

nen" av Lars Kepler.

Vid sidan av bordet finns en liten bädd för sin kelgris – hunden Ella!

Tommy har sin snickarbod i ladugården. I ett par större rum har han in-

rett sin verkstad. Den är välutrustad och kan få vilken amatörsnickare som helst att bli grön av avund. Tommy har ett förflutet som inredningssnickare på

ett varv på Orust. Och takterna sitter i. Han visar prov på flera av sina alster. För tillfället håller han på med en väggklocka. Den är tillverkad av björk. En björk som legat i ladugården och torkat i minst 40 år. Urverket och visarna är på plats. Det återstår lite ytfinish. Klockan kommer att sakna urtavla med siffror. "Fem minuter hit eller dit gör inte så mycket!" säger Tommy. "Men det kan hänga på sekunden!" kommenterar han den röda sekundvisaren.

Åsa och Tommy kommer att skänka en julbock, en mossnalle och vägguret till vårt lotteri på grötfesten. Tillsammans med det traditionella peparkshuset, som är tillverkat av Tommy Nyström samt tomtar i granris av Lena Karlsson, blir det ett eget lotteri

Film-Tajm hösten 2025

Text: Ingemar Bergdahl

Torsdagen den 20 november bänkade sig 85 förväntansfull bio-besökare på biograf Storm i Grebbestad för att se den hett efterlängtade och önskade "Filmen om Siw".

Vi fick träffa en pigg 88-årig Siw Malmqvist som delade

med sig av sina minnen tillsammans med sina barn när hon var i flyttbestyren.

Hennes make, Fredrik Olsson, hade gått bort i april året före och hon hade bestämt sig för att flytta från den 200m2 stora lägenheten till en mindre. Under filmens gång fick man uppfattningen om att det kanske inte var det bästa beslutet.

Hennes privata filmer, duktig fotograf som hon var, hade hon med sig sin kamera när hon var på turné, fick vi ta del av.

Vi fick även träffa Ann-Louise Hansson och de pratade bl.a. om gemensamma minnen och om saknaden efter Barbro (Lill-Babs).

Siw hade en önskan om att någon gång få ta studenten, så hon lät göra en egen studentmössa och i slutscenerna fick hon sjunga studentsången tillsammans med nybakade studenter.

Siwans morgongymnastik och hennes funderingar kring livets oundvikliga är något som man tar med sig från filmen.

Efter filmen, som varade drygt 2 timmar, serverades laxbiffar, gulaschgryta och vegetarisk tallrik till den som ville ha det.

Publiken var nöjda och belåtna både med film och förtäring.

Annars startade biosäsongen den 18 september då biobesökarna, 35 st, fick stifta bekantskap med bl.a. Liam Neeson som gestaltade Kommissarie Frank Dreblin Jr, som går i sin fars fotspår i denna action komedi.

Eftersom undertecknad själv inte såg filmen har jag ingen uppfattning om hur den var men jag har förstått att det fanns humoristiska inslag och betyget blev "så där" i denna korta, 1 tim 15 min långa långfilm!!!

Bättre betyg fick då maten. Torsk med vitvinssås och fläskkarré med gräddsås.

Nästa gång vi träffas på Storm blir den 5 februari nästa år. Då ser vi filmen "Regnmannen" med bl a Robert Gustafsson och Jonas Karlsson.

Därefter blir det den 26 mars. Båda gångerna kl. 14.00. Väl mött då.

Vänmedlem

Vi ser gärna att Du vill fortsätta att vara vänmedlem hos oss. Att vara vänmedlem innebär att Du får delta i alla våra aktiviteter.

Avgiften är 70 kr/pers/år.

Betala till vårt bankgiro 168-5429 eller

Swisha till 123 378 30 73

Ring gärna Inga-Lill **070 243 23 52** om något är oklart.

Resa till Östergötland

Text: Inga-Lill Sörgård

Enligt tradition planerar vi en fyradagarsresa även i år. Målet är Östergötland. Vi gör en önskelista och låter Tomas på Resemaker'n komplettera utifrån sina erfarenheter. Sedan bollar vi fram och tillbaka innan vi har ett komplett reseprogram. Tre nätter på samma hotell är ett starkt önskemål och hotellet vill Tomas boka så tidigt som möjligt – det krävs många rum för ca femtio gäster.

Under första halvan i augusti har visat sig vara lämpligt – den mest intensiva semesterperioden är över och turistmålen har fortfarande öppet.

Två reseträffar skall vi hinna med. På första träffen kommer Tomas och presenterar resan. På andra träffen blir det mest praktiska frågor.

Att minnas tillbaka

Text och foto: Leif Karlsson

En vacker novemberdag besökte jag Inger Johansson i Fjällbacka. Solen lyste på rimfrosten som låg på marken, en sådan där vacker novemberdag som det inte finns så många av. Väl inkommen i lägenhet

hade dottern Rigmor dukat med wienbröd och vaniljhjärtan. Inger flyttade sej från den sköna fåtöljen till bordet, där kaffet serverades, rykande hett i kaffekoppar.

Inger är född 1931 i Bottna socken, på en liten gård på Mällaröd, men har bott i Göteborg hela sitt vuxna liv, men har nu kommit tillbaka till sina hemtrakter. Visserligen är det ett par mil mellan Bottna och Fjällbacka, men det är ju mycket närmare än mellan Bottna och Göteborg. Inger är dotter till Karl och Emma Hansson. Pappan arbetade i berget som stenhuggare och senare del av sitt arbetsliv som stensågare på Skärholmen. Familjen bodde på ett litet torp som dom brukade. Två kor, grisar och höns var djuren som alla därhemma fick hjälpa till med att sköta om. Inger hade en bror som numera är avliden.

Eftersom arealen var liten måste barnen, när dom kom hem från skolan valla korna på dikesrenar och "vänningar". Det som skördades på åkrarna måste sparas till vintern och samlas in i ladan.

Man gick i skolan varannan dag under sju år och när det inte var skoldag var det att hjälpa till hemma. Barnen var en viktig arbetskraft och nämnas kan, att en bonde i socknen undrade om inte barnen kunde ha kortare raster, för att på vis komma hem tidigare och hjälpa till med sysslorna därhemma.

När det var raster i skolan hoppade flickorna rep och pojkar spelade "puttekula" och naturligtvis lektes det kurragömma och tafattlekar.

På den här tiden när Inger slutat folkskolan var det dags att "läsa på gången" som det hette. Alla barn skulle konfirmera sej, att inte göra detta var det aldrig tal om. Ingers konfirmandundervisning skedde i Hogane skola. Varje söndag var obligatoriskt att gå i kyrkan. Till kyrkan fick man inte gå i långbyxor, kjol skulle det vara.

Efter konfirmation arbetade Inger som piga på Hogslätts prästgård. Hon minns, att på onsdagar var

hon ledig, men måste vara tillbaka klockan åtta, då det var kvällsbön. Lönen hos prästen var 30 kr i månaden.

Efter lite över ett år slutade hon och i stället började hon som affärsbiträde i Holma lanthandel i Bärfendal. Här bodde hon i ett litet rum ovanpå affären. Mat och logi ingick i lönen som var 150 kr i månaden. En avsevärd höjning emot vad hon tjärade hos prästen.

Nu kunde hon spara ihop en slant och för pengarna kunde köpa sej en cykel och en gräsklippare, hem till föräldrarna. Hon var kvar i affären i två år. Hon minns att lådorna med ägg var mycket tunga att lyfta.

Som många andra ungdomar på 40- och 50-talet läste Inger kurser på Hermods.

Inger skötte också om Rödakors bastun i Bottna med allt vad det innebar, som att hugga ved och värma vatten och ta betalt av de badande.

Ett par år arbetade hon som barnflicka hos en familj i Kungshamn.

I Evja folkets hus var det dans varje lördag och där var Inger en flitig gäst och det var där hon träffade sin blivande make, Karl-Johan, som hade kommit med sin familj från Bergen i Norge. Det blev kärlek och efter ett år hade dom gift sej.

För de flesta som blev vuxna på femtiotalet hägrade staden. Inger flyttade till Göteborg och har bott där till i somras då hon flyttade till sin dotter på Långekärr och nu till Fjällbacka. Under hela sitt vuxna liv har hon arbetat i affärer, hela tiden i ICA affärer. Hon hade en tid en egen livsmedelsaffär i Biskopsgården.

Inger har alltid tyckt om att dansa. När det inte var dans i Evja, var det dans i Bottna folkets hus och där spelade Ingers farbror, Hugo ofta till dans.

Ett långt liv har Inger fått uppleva. Någon enstaka klasskamrat från skoltiden i Bottna finns kvar i livet. Syn, hörsel och tankeverksamhet fungerar bra, men kroppen småkrånglar lite, men är man född 1931, må det väl vara hänt. Hemhjälp kommer med mat och städar annars sköter hon det mesta själv. Dotter Rigmor brukar sköta om att handla till sin mamma.

På slutet av samtalet berättar hon att i alla år sedan hon gått i pension har hon varit med i en SPF förening i Göteborg, men nu har hon flyttat över till Kvillebygdens SPF. Vi hälsar henne välkommen till vår förening och tackat för att hon berättat en del av sitt livs historia.

Miss Saigon på Göteborgsoperan den 28/10

Text och foton: Carina Andersson

Vi var 54 st från SPF Kvillebygden som åkte mot Göteborg och deras vackra operahus.

Vi började med en guidad rundvandring där guiden berättade att det finns ca 1300 platser och att detta är en opera för alla oavsett pengar, klädsel osv.

Bakom och vid sidan om scenen fick vi se hur man jobbar med olika attribut. Vi fick titta in till kostymavdelningen där ca 30 personer tillverkar, ändrar och hanterar ca 1200 kostymer varje år.

Miss Saigon.

Miss Saigon utspelar sig i slutet av Vietnamkriget och kretsar kring Kim, en ung flicka från landsbygden som tvingas söka arbete på en nattklubb i Saigon.

Där möter hon Chris, en amerikansk soldat, och de förälskar sig i varandra. När Saigon faller skiljs de åt, men till slut korsas deras vägar på nytt.

Samarbetet med Resemakar'n fungerade perfekt

Överallt var det viktigt med återvinning, inget skall kastas i onödan

Efter rundvandringen begav vi oss mot restaurang S/S Marieholm där vi åt middag. Smakade bra!

Kl 18 började kvällens höjdpunkt: Musikalen

Helkväll med Janne Schaffer på Vara Konserthus

Text och foton: Carina Andersson

Onsdag den 19 november åkte 21 st SPF:are med Resemakar'n till Vara Konserthus för att lyssna på Janne Schaffer.

Väl framme blev vi inbjudna till restaurangen där det serverades en väldigt god svamp-soppa med getost-toast.

Vi hade gott om tid att äta innan konserten "My music story" började.

Janne Schaffer började med en presentation av sig själv, sin uppväxt och sina musikaliska föräldrar.

Hur han byggde sin första gitarr (nästan) alldeles själv och kände direkt att det här var det instrumentet han vill spela på.

Han började skriva sin egen musik och spela i olika band. Vidare till studiomusiker tillsammans med eliten av Sveriges musiker.

Gästartisten Jonas Gröning presenterades i samband med att Janne Schaffer började berätta om sitt nära samarbete med Ted

Gärdestad, vidare berättade han om sin bortgångne vän Björn J:son Lind och vidare till ABBA, Lasse Åberg och Electric Banana Band.

Det blev en kväll med många historier från 60-talet och fram till nutid varvat med underbar musik. Att det blev en kväll utöver det vanliga var nog alla överens om.

Lär känna Din hembygd . . .

Text: Inga-Lill Sörgard

Två resor till Svenneby-Bottna och en resa till Rabbalskede. Nu stod turen till Kville. Det finns så mycket att se i vår närhet. Det är för nära, det blir aldrig av, så är det kanske för de flesta.

Nu planerade vi att göra en resa i

Kville. Vi satte oss ned och spånade. Vad finns att se i Kvilletrakten? Att starta med visning av kyrkan i Kville var självklart. Att också dra nytta av Morgans digra kunskap från sitt arbete som kyrkvaktmästare var också givet. Sen blev det svårt – det finns mycket att se och lära. Listan blev lång. Det skulle behövas två dagar! Det får bli två turer! Sydöstra delen i år och nordvästra nästa år.

Nu fick vi koppla in hjälp. Lasse Karlsson tog kontakt med Daniel på Joreds Postformning och med Stanley på Wrems gård. Inga problem! Maria Franksson kunde pressa in en guidning av kyrkan i sitt arbetsschema. Sedan kontaktades aktuella medlemmar för att berätta om sin hembygd - inte heller där uppstod några problem.

Vi detaljplanerade – så här fick det bli:

Guidning av kyrkan (Maria Franksson), Claes Torelds grav (Lotta), vandring på kyrkogården (Morgan), lunch i församlingshemmet (lunchlåda från Ica Dingle), busstur till Jored med guidning i Kville centrum (Lasse), Joreds Postformning & Laminatteknik AB, busstur över Torsbo – Fagerbacka (Sven-Olle), Wrem (Stanley och Morgan), Lille Skutts velodrom (Karl-Erik), gamla affären på Sjöröd (Inga-Lill), Stora Wrems folkpark (Gerd), AB Johan Karlsson & Söner (Björn och Rune).

En dag bokades då alla kunde ställa upp. Buss beställdes och en anmälningslista togs fram.

Anmälningar droppade in, nej forsade in, och snart var bussen full! Med råge – det fick bli en kölista.

Den 2:dra september inföll och den första resan gick av stapeln. Kl 9.30 samlades vi i kyrkan och kl 17.30 kom vi åter till Kville efter resans slut. Hur kan man ägna en 8 timmars resa i Kville-runt?

För de flesta blev det ett nostalgisk återseende av trakter man tidigare sett och för många blev det helt nya upplevelser.

En fråga kom när någon kommit av bussen: Kan Ni inte göra om Bottna-resan, jag missade den? Vi får väl ta frågan som en uppskattning av idén med bussresa på temat ”Lär känna Din hembygd.”

Postformningen i Jore. Fr v: Claes, Jan och Daniel.

Så återstod disken i församlingshemmet. På grund av tidsbrist hade vi bara lämnat allt efter lunchen. Snälla medlemmar, Anita, Inga-Britt och Lillemor, erbjöd sig att hjälpa till, så både disk och städning blev snabbt avklarad.

Kölistan var full. Den 23 september bokades in för repris av resan. Med samma upplägg. Stanley på Wrem ringde kvällen innan och anmälde förkylning. Morgan, kunnig även på Wrems historia, hoppade in.

Förutom vår detaljplanering bjöd Joreds Postformning på eftermiddagsfika med smaskigt vetebröd med hallonfyllning. Bägge gångerna!

Resan nr 2 flöt på som första resan. Och vi kom hem till Kville vid 17.30-tiden.

Och så var det disken. Vi kliver in i församlingshemmet. Där är diskat och klart. Eivor hade stannat kvar efter lunch och hade tagit sig an disken. Detta värmdes i hjärteroten. Hon hade redan deltagit i första resan och nu sett Morgan åka i väg på andra resan.

Fram på värkanten får vi ta oss an planering av resan i nordvästra Kville. Vi återkommer!

Sven-Olle guidade sittande i sin bil. Här assisterad av Morgan.

Avs: SPF Seniorena Kvillebygden
c/o Inga-Lill Sörgård
Fåglekärr Lindhagen 1
455 97 DINGLE

Aktiviteter i/vid Kville Bygdegård (om ej annat anges)

Körsång, Kville Singers

Startdatum 21/1 kl 14.00

Info: Christel Kempton, 070-394 43 32

Boule

Startar i maj. Måndagar, kl 17 vid Bygdegården

Info: Ronny Fredriksson, 073-534 41 08

Mattcurling

Startdatum 14/1 kl 8.45

Info: Tore Olsson, 070-657 73 64

Friskvård och gymnastik med Sofia för damer och herrar

Startdatum 20/1 kl 10.30-11.30

Info: Inga-Lill Sörgård, 070-243 23 52

Motionsdans i Kville Bygdegård, kl 17-20

18/1, 1/2, 15/2, 1/3, 15/3, 29/3, 12/4 samt 26/4

Inträde: 120 kr Medtag egen kaffekorg

Info: Arne Josefsson, 070-691 93 40

Fortsätter i Rabbalshede med start den 21/6.

Promenader

Måndagar kl 16.00 på olika platser

30/3, 13/4, 20/4, 27/4 samt 4/5

Se annons i Veckovis och på vår hemsida

Info: Karl-Erik Johannesson, 070-251 80 90

Lunch tillsammans

Gemensam lunch på olika platser i närområdet.

Den 21 el 22/1 kl 13 på Tanums Shoppingcenter

Den 18 el 19/2 kl 13 på Mardin, Håby

Den 18 el 19/3 kl 13 på Sandbunkern, F-backa

Den 22 el 23/4 kl 13 på Torgboden, Bovallstrand

Info/anm: Astrid Askengren, 070-531 98 51

Filmtajm

Film och mat på Storm i Grebbestad

Den 5/2 "Regnmannen" med bl a Robert Gustafsson och Jonas Karlsson.

Nästa film den 26/3 kl 14.00

Info/anm: Ingemar Bergdahl, 070-553 45 66

Studiebesök

Den 29/1 hos New Wave, Dingle

Samling kl 10.30

Info/anm: Håkan Vikstål, 073-992 77 58

Bilpromenaden

Den 21/5 i Bottnatrakten med omnejd

Info/anm: Barbro Torstensson, 070-657 73 95

Bordtennis

Startar den 22 jan kl 16 i Bygdegården

Info: Lasse Karlsson, 073-899 95 68

Planerade resor

Resa till Östergötland

4 dagar någon gång i augusti

Info/anm: Inga-Lill Sörgård, 070-243 23 52

Dagsresa

Vårresa till Västergötland, den 11/5

Pris: 995 kr. Mer info på vår hemsida.

Info/anm: Lotta Toreld, 070-348 66 32

Ullared

Den 16/4. Pris 300 kr

H-sund kl 8, Kville 8.10 och Sjörod 8.15

Info/anm: Astrid Askengren, 070-531 98 51

Kulturresa

Falkenbergsrevyn, 8/3 Resan är fulltecknad, kö-

lista finns. Info/anm: Lotta Toreld, 070-348 66 32

Studiecirklar/kamratcirklar

HLR-kurs (Hjärt-Lung-Räddning)

Den 2/2 kl 10-13 i Kville Bgd

Ledare: Anders Frisk

Info/anm: Håkan Vikstål, 073-992 77 58

Skrivarkurs

Startar i vår

Info/anm: Kerstin Kvinné, 070-580 51 18

Hantverkscafé i Kville fortsätter

Du tar med dig det du vill göra

Info: Gunnel Alfredsson, 073-034 69 13

Bokcirkel

Ny cirkel startar i februari 2026

Info: Inga-Lill Sörgård, 070-243 23 52

Hjälp med dator samt mobil och surfplatta med android-systemet samt SPF-appen

Kontakta: Ronny Fredriksson, 073-534 41 08

Pröva på:

*** Luftgevärsskytte**

Den 1/3 i Hemvärnsgården i Kville

*** Bowling i Ed den 26/2**

Bowling kl 12.00-13.30, därefter lunch

Pris: 220 kr/pers Egna bilar (samåkning)

Info/anm: Håkan Vikstål, 073-992 77 58